

gav i en tidligere Sessjon paa dertil fra Thingets Side given Anledning. — Det ærede Flertal i Udvalget stiller i Spidsen for sin Betænkning, at det maa anses for at være uhenftigsmæssigt, utilraadeligt og ikke ønskeligt at forøge Folkethingets nuværende Medlemsantal, og det er i Virkeligheden, tror jeg at turde sige, denne Betragtning, der har øvet den væsentligste Indflydelse paa den Maade, hvorpaa Udvalgets Flertal har troet at burde tage denne Sag. Hvad nu denne almindelige Betragtning angaar, saa ville Thingets ærede Medlemmer jo have haft Leilighed til af den afgivne Betænkning at bemærke, at Udvalgets Mindretal forsaavidt ikke stiller sig paa noget principielt forffjelligt Standpunkt. Udvalgets Mindretal er, som det ogsaa nys blev udtalt af den ærede Drdfører for Flertallet, enigt med Flertallet deri, at det i og for sig ikke kunde anses for ønskeligt eller heldigt at forøge Medlemsantallet her i Thinget. Naar Udvalgets Mindretal ikke desto mindre er kommet til at stille et Forslag, der vil føre til en Forøgelse af Medlemsantallet, saa tilslæder man sig for det Første at henlede Opmærksomheden paa, at den Forøgelse af Medlemsantallet, hvorpaa Udvalgets Mindretalsforslag gaar ud, er af saa liden Betydning, at de Betragtninger, der have været af saa stor Betydning for Udvalgets Flertal, neppe ville kunne beholde synderlig Vægt. Naar det ærede Udvalgs Flertal udtaler, at det usejlsbarlig vilde give Alagerne over Rigsdagens Langvarighed og Kostbarhed forøget Styrke og maaste en vis Berettigelse, dersom Medlemsantallet i Folkethinget blev forøget, saa maa man dog formentlig give mig Ret deri, at der ikke er nogen Grund til at nære Frygt i den Retning, fordi Medlemsantallet her i Thinget blev forøget med et Par, 2 à 3 Medlemmer. Man vil dog formentlig give mig Ret deri, at der ikke med Skygge af Grund kunde føres Anke over, at en saadan Forøgelse af Medlemsantallet vil føre til en Forøgelse af den daglige Udgift og til Nødvendigheden af en længere Tidsaanvendelse til Arbeidet. Saaledes som Mindretallet i Udvalget har gjort opmærksom paa, tør man dog formentlig forudsætte, at Sagen vil være saa artemelig at lægge den

mindste Vægt paa den Forøgelse i Udgifterne til Diæter og Befordringsgodtgjørelse, som vilde blive en Folge af, at der kom 2 eller 3 Medlemmer flere ind i Folkethinget, idet denne Forøgelse af den hele Udgift jo er saa forsvindende, at man maa antage, at saadanne smaa-lige Betragtninger intet Sted ville kunne finde Rum. Et heller synes det andet berørte Hensyn at kunne veie Noget i Vægtskaaalen ved denne Leilighed, da det dog piftnof er faare tvivlsomt, om den Omstændighed, at der kom 2 eller 3 Medlemmer til her i Salen foruden de 102, der allerede ere her, vilde forøge Arbeidet eller medføre en længere Tidsaanvendelse dertil. Smidleritid er det overalt ikke disse Betragtninger, der forekomme Udvalgets Mindretal at være afgjørende. Selv om Udvalgets Flertal maatte have Ret i sin Opfattelse, at det er en betænkkelig Sag at forøge Antallet af Folkethingets Medlemmer, om end kun med 2 eller 3, af de Hensyn, jeg nys har tilladt mig at berøre, maa disse Betænkkeligheder dog, forekommer det Mindretallet, vige, dersom det maa erkjendes, at ikke alene Billighed og Retfærdighed i og for sig fordre en Forandring i den nuværende Valglov, men at den nuværende Tilstand fremdeles ikke er forenelig med Grundloven, dens Ord og dens Aand. Og Mindretallet har ikke kunnet fravige sin Overbevisning, at den nuværende Tilstand er ubillig, uretfærdig og uforenelig med Grundloven. Hvad det første Punkt angaar, skal jeg foreløbig indskrænke mig til at henvise til, at det er ubilligt og uretfærdigt, at der er nogle Kredse her i Landet, hvor et Antal af 11,000—14,000 Vælgere vælger en Repræsentant, som det sender ind i Folkethinget, medens der derimod er andre Steder i Landet, hvor paa det Nærmeste 40,000 Vælgere ligeledes kun vælge een Repræsentant. En saadan Ulighed skalbe man ikke tro kunde finde Talsmænd i et Thing, hvor man ved enhver Leilighed fremsætter det som et af de fornemste Formaal for sin Virksomhed at bevare Lighed, og denne burde da først og fremmest gjenføres, hvor der er Tale om politiske Rettigheder. Naar jeg dernæst vender mig til det andet Punkt, Grundloven, kan jeg ikke negte, at det stadig har været mig vanske-